10de JAARGANG — CURACAO DEN 5n. AUGUSTUS 1893 — N° 501

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voorelken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Van onverdachte zijde.

La Revue de Belgique — een anticlericaal tijdschrift — wijst in een harer laatste artikelen op de gevaren die de hedendaagsche maatschappij in Europa bedreigen en meent dat die hoofdzakelijk liggen in de afwijking van het Christendom.

Het is ontegenzeggelijk een merkwaardig verschijnsel, zegt zij, dat naarmate de revolutionnaire stroom van sociacialisme en anarchisme sterker wast en de gevaren grooter worden die de Maatschappij bedreigen, velen van hen, die tot dusver vijandig stonden tegenover het positieve Christendom, de hooge beteekenis van den godsdienst gaan erkennen. Nood leert bidden, — de nood is inderdaad zeer hoog gestegen in onze moderne samenleving. De "clericalen" hebben immer gewaarschuwd tegen de noodlottige leer van het liberalisme. Maar men dreef den spot met hunne waarschuwingen, men zocht het groote gevaar juist in het "clericalisme" en ging voort door woord en geschrift, door schoolonderricht en middelen van allerlei aard den godsdienst te bestrijden.

Thans echter, nu het water aan de lippen komt, gaan vele oogen open. Men ziet hoe de revolutionnaire leer juist dáár het meest ingang vindt, waar het positieve christendom het sterkst is ondermijnd en bijna geen godsdienstzin meer onder het volk is overgebleven. De onwederlegbare feiten zijn daar om het te bewijzen. En nu begint men toch te erkennen, dat het "clericalisme" nog zoo kwaad niet is, dat de priester, de zielzorger te donker is afgeschilderd, dat de godsdienst het volk niet verlaagt of bederft maar veredelt en verheft. Nu steekt men de hand in eigen boezem en gaat men zich afvragen : of het niet noodig, dringend noodig is het volk den schat te laten, waarop men zoo menigen aanslag pleegde : den schat des geloofs ? Waarop zal de arme, de van aardsche goederen verstoken zijn hoop kunnen stellen wanneer men hem het vooruitzicht op een hooger en beter leven ontneemt ? En hoe zal men *hem eerbied* voor het gezag, eerbied voor het recht van anderen inboezemen, wanneer men hem aftrekt van God, uit wien alle gezag is en die eenmaal zijn oordeel zal laten gaan over de geheele wereld.

Om de Maatschappij te verbeteren is het noodig, dat men ook de individuën beter make en het middel tot eene verbetering kan slechts gevonden worden in de werking dier geheime kracht, welke ieder onzer in zich voelt en die ons geheele wezen beheerscht, in den godsdienstzin, die ieder mensch is aangeboren.

De revolutionnaire geest, zoo zegt de schrijver, wordt, evenals het anarchisme door het ongeloof voortgebracht. De utopieën der aarde verdringen de hoop op den hemel. Overal is tusschen de godsdienstige en sociale vraagstukken een verband te vinden, dat zelfs den minst scherpzinnigen moet opvallen. Beroofd van het Paradijs en de belooningen hiernamaals, waaraan zij niet denken, jagen de volksmassa's de eenige vergoeding na, die zij nog kunnen ontwaren en bij gebrek aan de eeuwige gelukzaligheid verlangen zij de genietingen van het aardsche.

Hiermede is niet gezegd, dat de godsdienst enkel het volk tot onderwerping en berusting aanspoort. Neen, hij doet zijn heilzamen invloed gelden voor allen en herinnert een ieder, zonder onderscheid, aan zijne verplichtingen.

Het Christendom, zegt de schrijver van de *Revue de Belgique*, is een breidel zoowel voor de rijken en machtigen, als voor de geringen en armen. En met den grooten katholieken socioloog Le Play betoogt hij, dat de hoeksteen van het sociale gebouw wordt gevormd door de Tien Geboden en dat het kwaad, waarvan de Maatschappij lijdt meer van zedelijken, dan van stoffelijken aard is. Het is daarom naar het getuigenis van den ongeloovigen Fréson, een misdaad den godsdienst uit het hårt des volks te verdrijven, wat de godsdienst weet niet slechts te onderrichten maar ook en vooral de maatschappelijke liefde te kweeken in de wereld. Hij schenkt vrede en geluk aan de volken en is een bron van troost voor een aantal ongelukkigen. Zonder den godsdienst kan men slechts een klassenoorlog in het leven roepen.

„Het Christendom," schrijft Fréson ten slotte, "is de groote school van het respect," gelijk Guizot zoo treffend juist zeide : "Brengt men zijn invloed aan het wankelen dan bevordert men den geest van oproer en verzet tegen de wet zooals men het gezien heeft in Frankrijk, waar de pogingen om het catholicisme te vernietigen den revolutionnairen geest hebben opgewekt. Is de godsdienst verdreven dan heeft de maatschappelijke orde tegenover de ontketende begeerten geen anderen waarborg meer dan het ruw geweld."

Treffende waarheden voorzeker en ruiterlijke bekentenissen in de pen van een liberalen schrijver. Het schuldbesef doet zich eindelijk gelden bij de volgelingen van het liberalisme, en de oogen gaan open al is het dan ook wat laat. Het vrijzinnige streven van velen, die Gods wetten niet erkennen, heeft geen geluk en het Christendom zegeviert over hen, die het, als moderne heidenen zoo langen tijd hebben geminacht en bestreden.

NEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij K. B. dd. 29 Juli jl. N°. 468 is de Heer A. Brouwer benoemd tot lidplaatsvervanger van den Raad van Justitie op St. Eustatius.

Bij K. B. dd. 29 Juli jl. N°. 769 is de Heer W. F. Cruger, lid van den Raad van Justitie op St. Eustatius, benoemd tot Rechter-Commissaris, belast met de instructie van Strafzaken bij dien Raad.

Bij K. B. dd. 31 Juli jl. N°. 472, is aan den Heer W. H. van der Ree, landsschoolonderwijzer op Bonaire, tot verder hersteld van gezondheid eene binnenlandsche verlofsverlenging voor den tijd van eene maand verleend.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Antonio Kaho, Luis Nahr, Roselphin Cardozo, Thon Seok, Dr. medic Dresen, Jacobo M. Henriquez, 2, Theodor Römer 2, Carlos N. Isenie, Pablo Barvios, Adreano Tummer, Cerita Maurico de Lansber.

Niet voor verzending vatbaar een ingetrokken briefkaart geadresseerd aan J. Andreson, te Amsterdam.

NEDERLAND.

Het weekblad *De Amsterdammer* bevat eene plaat, als altijd meesterlijk door den besten onzer Nederlandsche illustrators, Joh. Braakensiek, geteekend. Op de gedachte, welke uit deze voorstelling spreekt, valt evenwel eene aanmerking te maken.

De teekening zinspeelt op het feit, dat keizer Wilhelm bij de opening van den Duitschen Rijksdag het oude „ Wilhelmus van Nassouwen " liet spelen, en stelt voor : den keizer een couplet van het lied zingend, terwijl de figuur van Willem den Zwijger achter hem staat en hem op den schouder tikt. Door het onderschrift worden den prins de woorden in den mond gelegd : „ Ik verblijde mij over de gunst, waarin deze voys bij u staat ; doch de woorden zijn voor een Nassau en niet voor een Hohenzollern."

Oppervlakkig schijnt deze satyre zeer juist. Toch is zij het niet. De De Duitsche keizer is nl. ook een Nassau. De stamhouder van het Hohenzollernsche Huis bezit sinds 1803 de waardigheid van prins van Nassau. De Duitsche keizer is thans de eenige prins Wilhelmus van Nassouwen, want de erfgroothertog van Luxemburg, hoewel ook Wilhelm geheeten, is een „ hertog van Nassau.

Ons oud volkslied zingt ook : „Een prince van Orangiën ben ick, steeds

FEUILLETON

RECHT MOET HIJ HEBBEN.

(Vervolg.)

— Mijnheer de rechter ziet de zaak misschien beter in dan wij, zeide een hunner, maar het geweten verplicht ons te zeggen, dat meester Pancrace twintigmaal gelijk heeft : een mantel met twee kragen en mouwen uit tien ellen laken te maken, zou een nooit gezien stuk zijn.

De kleermaker was dus gerechtvaardigd, maar Diederik betwijfelde het beweren zijner confrères, hij wilde de zaak grondig onderzocht hebben en eischte, dat men andere scheidsrechters zou benoemen. Zeven kleermakers uit omstreken werden dus opgeroepen, om voor den kantonrechter te verschijnen, met bevel schaar en el mede te brengen. Zij werden in een kamer opgesloten, en men gaf hun den mantel met last de zaak grondig te onderzoeken.

Na eenige tijd met elkander gesproken te hebben, oordeelden de snijders, dat men den mantel uit elkaar moest nemen en al de verschillende stukken achtereenvolgens moest meten. De operatie geëindigd zijnde, bleek, dat er een el te kort was.

— Ik heb het wel gezegd ! riep de majordome van het viervoetige gedierte zegepralend uit ; meester Pancrace is een schurk ! ... Een el te weinig.... zooveel was niet eens noodig, om een paar schoone mouwen te maken !

Maar de oude knipper gaf het niet gewonnen : hij berustte niet in de uitspraak van het zevental ; de rechter stemde toe, twee beroemde kunstenaars uit Insprück te ontbieden, wier uitspraak, daar zij eene groote stad bewoonden, van meer gewicht geacht werd, dan die van de kleermakers uit de omstreken.

Intusschen werd het weêr winter : de kibbelarij duurde reeds twee maanden en het was midden–Februari. De sneeuw bedekte de wegen, dwarelde in de nauw straten van Glurns en lag als een doodskleed op de bergen. De ijs kegels, die aan de daken hingen, gaven den huizen een killig voorkomen. De wind, die van alle zijden blies, vermeerderde de kou de, de Alpenketen maakte die snijdend, ondraagelijk. Overtuigd, dat hij zijn mantel terug zou krijgen, wilde Diederik geen andere koopen : hij bevroor bijna onder zijn buis, maar wat deed dat te beduiden ! het recht was aan zijne zijde en hij moest het proces winnen.

De beide kleêrmakers gaven gevolg aan oproeping van den kantonrechter. Zij onderzochten den losgetornden mantel, meetten elk gedeelte en waren van een anderen oordeel dan de zeven gezworen van Glurns : deze hadden verzuimd rekening te houden met de afgesneden snippers en de omslagen. Alles wel beschouwd ontbrak er slechts het achtste gedeelte van een el en van zulk een beetje had men geen mouwen kunnen maken.

De rechter, eindelijk overtuigd hoe de vork aan den steel zat, sprak meester Pancrace vrij en veroordeelde zijne tegenpartij in de kosten ; dat de kleêrmaker opgeruimd door de stad stapte, laat zich begrijpen.

De hoovaardige Diederik kon zijne woede niet bedwingen. Hij deed een beroep op Insprück ; de Oostenrijksche wet liet toe de zaak van de eene rechtbank naar de andere over te brengen en zoodoende kwam de losgetornde mantel terecht in de hoofdstad van Tirol. De winter was geëindigd, de warmte verspreidde leven en vroolijkheid. Nu, dacht Diederik, kan ik gerust de uitspraak der nieuwe rechters afwachten en hij koos een bekwaam advocaat.

Maar de beide tegenstanders volhardden in hunne verklaring. De mantel reisde van Insprück naar Linz en van Linz naar het hooggerechtshof te Weenen, en Diederik, die dertig gulden voor het laken betaald had, was reeds twee honderd florijnen aan proceskosten kwijt. Hij had den strengen winter zonder mantel doorgebracht en een kou gevat, waardoor hij een geluid maakte, alsof hij den kinkhoest had, maar hij wilde de zaak toch niet opgeven.

— Eindelijk zal men mij wel weer in het bezit van den mantel stellen, zeide hij kuchende, want ik heb gelijk...' recht zal geschieden !

onverveert." Welnu, de Duitsche keizer is ook prins van Oranje; dien titel verwierf zijn huis den 19 Maart 1702. Terwijl wij dus geen Prins van Oranje meer hebben; woont een Willem van Oranje in het Neue Schloss te Potsdam.

Ziedaar de reden verklaard, waarom keizer Wilhelm zoozeer hecht aan het, voor hem zoo zinrijke Nederduitsche volkslied.

Voegen we erbij, dat hij ook van Nederlandschen adel is. Reeds in 1079 waren de Hohenzollerns graven van Gelre; sinds 1339 zijn zij hertogen van Gelder.

Dat ze ook sedert 1867 prinsen van Pyrmont en reeds sinds 1250 hertogen van Lauenburg zijn (welken laatsten titel thans ook Bismarck draagt) zijn bijzonderheden, welke hier niet ten onpas aan kunnen worden toegevoegd.

— Prinses Hendrik van Pruisen, gemalin van den broeder des Duitschen keizers, komt den 1en Juli te Scheveningen. Haar zoon prins Waldemar en de erfprins en erfprinses van Anhalt zijn reeds aldaar aangekomen.

BUITENLAND.

Rome. — Z. H. Paus Leo XIII heeft van Nassr Eddin, koning van Perzië, den volgenden brief ontvangen:

Aan Zijne Heiligheid den zeer geëerbiedigden en zeer geëerden Paus, wien God Zijne schutse verleene.

Wegens de vriendschapsbanden, die Ons aan Uwe Heiligheid hechten, en wegens de oprechte genegenheid, die Wij Uwe doorluchtige persoon toedragen, van welke gehechtheid Wij bij iedere gelegenheid met vreugde blijk geven, maken Wij van het jubelfeest van Uwe Heiligheid gebruik, om Haar Onze gelukwenschen aan te bieden, nu alle geestelijke hoogwaardigheidsbekleeders en de groote bevriende Rijken Haar hunne hulde betuigen.

Dit schrijven, een pand Onzer oprechte vriendschap, brenge Uwe Heiligheid de wenschen over, die Wij van ganscher harte vormen voor den langen duur van Haar leven en Hare geestelijke regeering, die eene oorzaak van geluk is voor alle volkeren.

Het Pausschap van Uwe Heiligheid is een zegen Gods over Uwe doorluchtige persoon, en Wij hopen, dat het lang moge duren. Dat Uwe Heiligheid verzekerd zij van Onze oprechte vriendschap.

Wij verzoeken Uwe Heiligheid Ons niet te vergeten in Hare gebeden, die altijd door God verhoord worden, en Hem tevens te bidden, dat Hij de vriendschapsbanden aansnoere, die ons vereenigen.

Wij grijpen deze blijde gelegenheid aan, om Uwe Heiligheid de betuigingen van Onzen allerhoogsten eerbied te hernieuwen.

Geschreven in het koninklijk paleis te Teheran, in de maand Chawal 1310, het 47ste jaar Onzer regeering.

Hij, die zijn vertrouwen stelt in God barmhartig:

NASSAR ED-DINE, SHAH KADJAR.

Deze brief is in het Perzisch geschreven, geheel eigenhandig door den Shah, en eene Fransche vertaling is erbij gevoegd. Beide stukken dragen het koninklijk zegel.

Italie. — Vijf, zesmaal is het reeds voorgekomen, dat de pogingen van verschillende ministers, om het burgerlijk huwelijk in te voeren, schipbreuk leden door hun val of hun dood. Men weet, dat onlangs een nieuwe minister van justitie, de heer Eula, optrad, die het ontwerp-Bonacci (dat ook de echtscheiding behelste) introk en het gewijzigd weder zou indienen. En thans is minister Eula weer plotseling gestorven.

— De beroemde Christelijke oudheidkundige, de navorscher der Catacomben, is ernstig ziek. Hij heeft zelfs in stervensgevaar verkeerd doch is nu gelukkig aan de beterhand. De Paus, die voor den beroemden geleerde een groote genegenheid koestert, heeft een vleugel der Pauselijke villa Castelgandolfo te zijner beschikking gesteld, waarheen de lijder vervoerd is met al de voorzorgen, die zijn toestand vereischte.

—De Italiaansche bladen wijzen als een treurig staaltje van de onbetrouwbaarheid der Italiaansche staatsstukken op het feit, dat, terwijl de Fransche *drie* percents rente 97,47 stond, de *vijf*-percents Italiaansche slechts 91.80 noteerde. En dat bij den tegenwoordigen rentestandaard!

— Hoe de Regeering het sparen beoefent, blijkt uit haar voorschrift, dat voortaan de onderhoudkosten der zwervers, die wegens gemis aan middelen van bestaan door de politie naar hunne geboorteplaats worden teruggevoerd, niet meer in rekening mogen gebracht worden. Als de reis wat lang duurt, bv. uit Calabrië naar Piëmont, of uit Lombardije naar Sicilië, dan loopen de arme drommels alle kans onderweg dood te hongeren.

— Men beweert, dat prins Scipio Borghese, een lid van de beroemde Romeinsche familie, die in den laatsten tijd zoo achteruitgaan is, met eene dochter van den Amerikaanschen millionair Van der Bilt in het huwelijk zal treden. Die juffrouw krijgt een bruidschat van 15 millioen dollars mee en koopt den prinsessetitel dus duur. De Romeinsche adel is over die mésalliance zeer ontstemd, te meer daar de Amerikaansche protestantsch is.

— Te Como zijn twee achttienjarige studenten gearresteerd, die naar Zwitserland wilden vluchten, na voor het aartsbisschoppelijk paleis te Pisa eene bom te hebben geworpen.

— Toen de gezant van Columbia den Paus voor eenige dagen een brief van den president zijner republiek overhandigde, sprak Leo XIII ingen tijd over Columbus, dien hij een roem voor de Kerk noemde. De Paus verzekerde den gezant, dat de Congregatie nog steeds beraadslaagt over de heiligverklaring van den ontdekker van Amerika.

— Onlangs had te San Remo eene gemeenteraadsverkiezing plaats. 2 candidaten stonden op de lijs commandeur Acquasciati, oudburgemeester, en een krantenventer, zekere Onip, de spot der straatjongens. Onip werd gekozen! De andere gemeenteraadsleden willen echter niet met dat personage zitting hebben en namen allen hun ontslag.

— De hoop wordt levendig, dat men er eindelijk in zal slagen de beruchte roovers Tiburzi en Fioravanti in handen te krijgen. Reeds zijn vele vrienden en begunstigers onschadelijk gemaakt, o. a. de zoon van Tiburzi. Verder heeft het gerecht voorloopig achter slot en grendel gezet den secretaris der gemeente Tarnese, die niet minder deed dan de "carabinieri" op één valsch spoor brengen, eveneens dien van de gemeente Sorano, die ook met het gespuis onder een hoedje speelde, en ten slotte den gewezen burgemeester van Tarnese, die de roovers van tijd tot tijd in zijne woning verborg.

Frankrijk. — Het feest der Republiek is te Parijs kalm verloopen; de gewone wapenschouwing had in tegenwoordigheid van Carnot plaats. Een krans werd gelegd op het standbeeld van Gambetta en... Jeanne d'Arc.

Alleen hebben een dertigtal studenten eene muziektent omvergeworpen, waardoor een vechtpartij ontstond. Een der jongelingen werd gearresteerd maar uit vrees voor nieuwe standjes weer dadelijk vrijgelaten! De nieuwe prefect van politie wandelde persoonlijk het *Quartier latin*, de studentenwijk, rond, om toezicht te houden.

Onder de gedecoreerden van zekeren dag komt voor Emile Zola, tot officier in het Legioen van Eer bevorderd.

Te Marseille trokken de socialisten den paradetroepen na, fluitend en de Carmaguole zingend; ze werden uiteengejaagd.

Te Roubaix hadden straatgevechten plaats tusschen de republikeinen en socialisten.

Duitschland. — Nu de Rijksdag vacantie heeft gekregen, de keizer zijn zin, gaat deze zijn spanningsreisje maken. Hij gaat niet alleen naar Engeland gaan, om zijne koninklijke grootmoeder te bezoeken en den zeilwedstrijd te Cowes bij te wonen, maar begeeft zich eerst naar de Oostzee. De keizer zal ditmaal vergezeld gaan van de keizerin en een talrijk gevolg, en het eiland Bornholm, dat tot Denemarken behoort, en het Zweedsche eiland bezoeken.

-- De Rijksdag heeft gedaan, wat de regeering wilde, dat gedaan werd, — en kreeg vacantie.

Den 15 Juli werd in derde lezing het legerwetsontwerp met 201 tegen 185 stemmen goedgekeurd. De kanselier sprak den dank des keizers en der bondsregeeringen uit voor het "vaderlandslievend" besluit en las daarna de keizerlijke boodschap voor, waarbij de Rijksdag gesloten wordt verklaard.

Het trok zeer de aandacht en deed eene groote menigte naar het Rijksdaggebouw stroomen, dat de keizer, kort vóór dat de stemming plaats had zich naar den Rijksdag begaf. Hij kwam er niet in de zaal van den Bondsraad, waar hij een onderhoud had met Caprivi.

Zelfs de vrienden van Bismarck geven toe, dat het eerste optreden van Herbert von Bismarck als lid van den Rijksdag zeer ongelukkig is geweest. Hij gevoelde zich nog te veel den gewezen secretaris van staat en den zoon van een almachtigen vader, en kwam daardoor niet in de rol van een gewonen afgevaardigde, die geene partij achter zich heeft.

— De zelfmoorden in de Europeesche legers vertoonen onrustbarende cijfers.

In de Oostenrijksche armee groeit het aantal dergenen, die laffelijk de hand aan hun leven slaan, voortdurend aan. Bedroeg hun cijfer in 1869 85 op elke 100,000 man, in de laatste zes jaren is het gemiddeld 131.

In Duitschland komen er 61 à 67 zelfmoorden op de 100,000 soldaten voor.

In Italië omstreeks 40.

In het Fransche leger is een sterk verschil te bespeuren tusschen de Europeesche en de Afrikaansche troepen: de eerste leveren slechts een cijfer van 29 dier niet te straffen misdadigers, de laatste 63 per 100,000 man.

Ook in het Britsche leger valt een dergelijk onderscheid waar te nemen. Terwijl de troepen in Engeland 23 in die rubriek leveren, wijzen de Indische troepen er 48 aan.

De andere Staten vertoonen de volgende cijfers: België 24, Rusland 30, Spanje 14 per 100,000 man.

Gelukkig komen zelfmoorden in het Nederlandsche leger bijna niet voor.

Opmerkelijk is het, en verklaarbaar tevens, dat bijna overal de recrutentijd de meeste slachtoffers levert. In Duitschland geschiedt de helft der zelfmoorden in het eerste dienstjaar, in Oostenrijk in het eerste halfjaar, soms zelfs in de eerste maanden. Bij de officieren worden, naar verhouding van hun aantal, dubbel zooveel zelfmoorden waargenomen als bij de manschappen.

Onder de wijzen van moord staat het doodschieten bovenaan: Frankrijk en Duischland 50 percent, Oostenrijk 70 à 80 percent. Dan volgen ophangen en verdrinken. In den laatsten tijd schijnt het zich laten overrijden door spoortreinen onder de ongelukkigen ook gebruikelijk te worden.

De meeste gevallen van zelfmoord doen zich voor in Juli, de minste in de maand Januari.

Deze ontzettende cijfers, welke aan de *Frankf. Ztg.* ontleend zijn, geven een treurig beeld zoowel van het zedenbederf en het ongeloof, dat zijne vergiftige kiemen overal blijkt verspreid te hebben, als van verwoestingen, welke het militairisme onder allerlei opzich veroorzaakt.

Gelukkig meent men waar te nemen, dat de afschuwelijke manie der zelfmoorden overal, uitgezonderd in Oostenrijk, afneemt, hoewel langzaam.

Een ander misbruik, dat vooral onder den heilloozen invloed der Fransche demoralisatie meer en meer om zich heengrijpt, is het duel. Het is noodig geworden, dat in verschillende landen de daartegen bestaande strafbepalingen worden verscherpt. Zoo heeft de Belgische Senaat een wetsontwerp aangenomen, door baron De Coninck ingediend, waarbij o. a. wordt bepaald, dat ieder officier, die zich aan een tweegevecht schuldig maakt, wordt gedegradeerd.

Overigens bestaan in vele landen scherpe bepalingen tegen het duel, zoodat nieuwe wetten niet eens noodig zijn. Er wordt alleen vereischt, dat de regeeringen en de justitie wat nauwer toezien en niet oogluikend die vergrijpen tegen de wet toelaten, welke slechts ofwel een conventioneel-gereglementeerd moordenaarswerk ofwel een kwajongens comedie zijn.

— De politie-president te Berlijn heeft de opvoering van het drama „Wettige zelfverdediging," geschreven door eene dame, verboden, omdat er een tooneel in voorkomt, waarin een soldaat door een onder-officier wordt mishandeld. De politie-president durft beweren, dat de schrijfster het publiek eene valsche voorstelling geeft van het kazerneleven!

— Uit Berlijn wordt aan de *N. R. Ct.* bericht:

Gelijk reeds met een enkel woord is gemeld, is de Nederlandsche gezant, de heer Van der Hoeven, dezer dagen met zijne gemalin uitgenoodigd tot een intiem dejeuner bij den Keizer en de Keizerin te Potsdam. Het keizerlijk paar gaf dit dejeuner ter eere van zijne Nederlandsche gasten; buiten hen was niemand uitgenoodigd dan generaal Von Aldedyll, die tot de intiemste gunstelingen des Keizers behoort. Naar men weet, had de Keizer voor eenigen tijd vernomen, dat mevrouw Van der Hoeven als leerlinge van den Russischen beeldhouwer Mantacolsky zelve de beeldhouwkunst met goeden uitslag beoefent. De Keizer bracht, nadat hij dit had vernomen, meermalen een bezoek aan mevrouw Van der Hoeven, daar zij zijn borstbeeld zou maken. Door eene lichte ongesteldheid van mevrouw Van der Hoeven werd de voltooiing van dit werk, eene levensgroote buste, vertraagd. De Keizer is voorgesteld in de met bont bezette uniform der huzaren.

Eerst onlangs is het werk voltooid en daarop naar het paleis overgebracht ter voortdurende tentoonstelling.

Tegelijkertijd kwam de uitnoodiging tot het ontbijt, waarbij de heer Van der Hoeven rechts van den Keizer.

Nadat het Keizerlijk paar met levendige bewoordingen zijne vreugde en tevredenheid over het borstbeeld had uitgesproken, schonk de Keizer aan mevrouw Van der Hoeven een prachtige vaas van groote waarde, een meesterstuk uit de koninklijke porseleinfabriek te Berlijn.

De vaas staat op een draaiend voetstuk en is getooid met guirlandes van rozen en asters, kleurige bloemen op donker fond aangebracht en met gouden ranken doorwerkt. Op het fond zijn twee medaljons, het eene is een borstbeeld des Keizers, het andere geeft het oude Berlijnsche keizerlijk slot te zien met een uitzicht op de Lange Brug en het gedenkteeken van den Grooten Keurvorst, wiens gemalin eene prinses van Oranje is geweest.

Aan tafel nam het keizerlijk paar bij herhaling de gelegenheid waar om uiting te geven aan de dankbare herinneringen van de sympatieke ontvangst, welke het indertijd bij het bezoek aan Nederland overal heeft gevonden. De Keizer en de Keizerin stonden bij allerlei bijzonderheden stil en verklaarden, dat hun verblijf in Nederland behoort tot de aangenaamste herinneringen.

Na tafel kwamen de kinderen van het Keizerpaar binnen om het borstbeeld van papa te zien. Er ontstond begrijpelijkerwijze een huiselijk tooneel vol blij rumoer. Scherstend zette de Keizer het beeld zijn militaire pet op, en nog andere grappen werden er tot groot vermaak der kinderen uitgehaald. De toon van het gesprek nam hierdoor vanzelf toe in ongedwongenheid. Beiden, Keizer en Keizerin, bespraken nog van alles met hunne gasten, en telkens werd de jonge Koningin van Nederland met uitdrukkingen van de grootste sympathie genoemd.

— Het beslissende art. 1 werd

door den rijksdag goedgekeurd met 198 tegen 187 stemmen.

Van de 397 leden van den Rijksdag waren er 385 tegenwoordig. Aangezien, door het verkiezen van enkele afgevaardigden in meer dan één district, op het oogenblik 5 zetels ledig zijn, waren er dus slechts 7 leden afwezig, en wel 3 anti-semieten, onder hen Ahlwarht, 1 Pool en 3 Centrumsleden.

Voor stemden de conservatieven, rijkspartij, Polen, anti-semieten, nationaal-liberalen, vrijzinnigen, eenige wilden, benevens prins Arenberg en deken Lender. Tegen het Centrum, de Elzassers, de radicalen, de democraten, de socialisten en eenige wilden.

De Polen hebben dus den doorslag gegeven.

Nog nooit is een zoo gewichtig legervoorstel met zulk eene erbarmelijk kleine meerderheid aangenomen. Het meeste opzien baarde het, toen Herbert von Bismarck met een luid *Ja* voorstemde, en dat te meer, wijl 's avonds te voren nog door de tegenstanders uitgestrooid was, dat Herbert naar Kissingen gegaan was, om zich aan het tegenstemmen te kunnen onttrekken. Zoodra de uitslag bekend was, seinde Caprivi naar den keizer te Postdam.

Dr. Lieber, de voornaamste woordvoerder der Centrumspartij, sloot zich daarbij 'aan.

Engeland. — Bij gelegenheid van het huwelijk van den hertog van York is de lordmayor van Londen, Sir Stuart Knill, tot baronet verheven.

— Het is uitgelekt, dat de Czarewicz gedurende zijn verblijf te Londen een waarschuwing gekregen heeft van de nihilisten in die stad, vergezeld van een stuk verroesten ketting, dat de schrijver den Czarewicz verzocht steeds bij zich te hebben als een zinnebeeld van de tirannie en de wreedheid, welke in het Russische keizerrijk heerschen.

Belgie.— De Belgische Kamer zette den 13 Juli de beraadslaging over de Congo-aangelegenheden voort.

De radicaal Feron verklaarde zich tegen de aanwerving van koloniaal bezit, dat den last van den militarisme nog drukkender zal maken, en meende, dat België liever moest beginnen met binnen zijne eigen grenzen het pauperisme te doen verdwijnen, voor het de barbaarschheid bij de negers ging uitroeien. Hij was voor een beroep op het volk.

Minister Beernaert wees erop, dat de Kamers het referendum niet in de grondwet hadden willen opnemen, en dat het dus inconstitutioneel zou zijn, ook voor dit bijzonder geval een referendum uit te schrijven.

De heer Woeste herinnerde, dat de aanneming van het regeeringsvoorstel alleen de mogelijkheid tot het verwerven van koloniaal bezit opende. Men moest dien weg niet afsnijden. Als het later voordeelig blijkt, eene kolonie te aanvaarden, kunnen we het bij aanneming van dit voorstel doen; schijnt het niet raadzaam, dan kan immers toch altijd de Congo geweigerd worden. Wat hem betrof, hij verklaarde, onder de toejuichingen der rechterzijde, persoonlijk voor de verwerving dier kolonie te zijn ter wille van de Christelijke beschaving.

De ridicaal Janson was het niet met zijne partijgenooten eens en wilde den Congo als kolonie ter wille van der wetenschap.'

Ten slotte werd het regeeringsvoorstel (waarbij tevens werd uitgemaakt dat de eventuëele koloniën door eigen wetten zullen geregeerd worden) zonder stemming aangenomen.

— De *Belgische Volksbond* zal een congres houden op Zondag en Maandag 24 en 25 September aanstaande. Werklieden-afgevaardigden uit Nederland, Engeland, Duitschland, Zwitserland, Frankrijk zullen uitgenoodigd worden en meer dan waarschijnlijk aanwezig zijn.

Spanje.— Wegens den benarden toestand der staatsfinanciën heeft, zooals bekend is, koningin Christina afstand gedaan van een gedeelte harer civiele lijst. Ook de ministers zagen af van een deel hunner tractementen. De geestelijkheid wilde niet minder doen, maar daartoe was volgens het Concordaat de toestemming gegeven onder voorwaarde: 1e dat de vermindering der toelage slechts een tijdelijke karakter hebbe; 2e dat de vermindering slechts worde toegepast op die geestelijken en instellingen, welke voldoende inkomsten genieten; 3e dat de geestelijkheid dien maatregel eerst onderga, nadat hij ook op de staatsambtenaren is toegepast.

Zweden-Noorwegen.— Het is zeerwel mogelijk, dat Europa, voor we 1900 schrijven, een republiek te meer telt.

Het Scadinavische rijk vertoont zulk een verdeeldheid tusschen de twee landen, waaruit het bestaat, dat een uitbarsting binnen niet al te lang tijdsverloop te wachten staat.

Noorwegen, hoewel een nagenoeg zelfstandig rijk, slehts met Zweden verbonden doordat beiden een vorst hebben, en met enkele staatkundige banden, zooals tusschen Oostenrijk en Hongarijen bestaan, vertoont groote geneigdheid om zich van Zweden los te scheuren en eene volslagen onafhankelijk republiek vormen.

Voor 1815 maakte Noorwegen deel uit van het Deensche koninkrijk. Daarbij behoort het ook volgens taal en zeden. Maar op het congres van Weenen wilde men Denemarken straffen voor zijne gehechtheid aan Frankrijk, terwijl Zweden om zijne toetreden tot de verbonden mogenheden eene belooning verdiende. Noorwegen werd van Denemarken gescheiden en bij Zweden gevoegd. Denemarken was verkleind, zooals Engeland het verlangde. Maar Zweden mocht niet te veel winnen: dus wilde het zijn erfvijand Rusland Daarom kreeg Noorwegen zijn beheer, eigen regeering, eigen leger en parlement. Alleen had het met Zweden denzelfden koning en denzelfden dienst van Buitenlandsche zaken gemeen.

Men zou zeggen, dat Noorwegen al zeer blijde moest zijn, zoo gemakkelijk en zonder bloedvergieten zijne onafhankelijkheid te hebben gewonnen. Maar dat is het geval niet. Men verscheurt aan de groene tafels niet ongestraft banden, door de natuur en de traditie gelegd.

De Noren zijn altijd tegenstanders der Zweden geweest. Zij werden door dezen achtergesteld. De Noren hadden veel sympathie voor de Russen; de Zweden zijn dezer erfvijanden. De gemeenschappelijke buitenlandsche dienst bevredigde hen dus niet; zij eischte eene splitsing. Deze werd geweigerd.

De weinige sympathie voor het Zweedsche koningshuis verminderde daardoor nog: de republikeinen wonnen veld.

Men beweert, dat Rusland, hetwelk Zweden gaarne een slag zou toebrengen, de vijandelijkheid heimelijk aanhitst en het verwerven van een oorlogshaven in de Noordzee tegenover Engeland beoogt.

Wat ervan zij, een separatisische beweging neemt steeds meer uitbreiding: in de bladen, in de letterkunde, in den volksmond, tot in het parlement toe. Een ernstig teeken was het reeds, toen onlangs uit de Noorsche handelsvlag het unie-teeken verwijderd werd een geel kruis op rood en blauw veld.

Men is nog verder gegaan, en de telegraaf meldde, dat het parlement honderdduizend kronen had toegestaan voor den aankoop van geweren ten behoeve van particuliere scherpschuttersvereenigingen.

Van den anderen kant is men natuurlijk hierover zeer opgewonden. Een correspondentie uit Zweden aan den *Univers* zegt: "Er schijnt hier kruitdamp en oorlogszuchtige gezindheid in de lucht te zitten. Men verzekert, dat het Zweedsche leger met krijgszuchtige ijver is bezield voor de heilige zaak der Scandinavische eenheid verwikkelingen zouden zich kunnen voordoen na de aanstaande Kamerverkiezingen in Noorwegen."

Wat ervan zij, als Noorwegen het onderspit delft, dan is het met zijne autonomie gedaan en zal het eene provincie worden van de Zweden, die het met ijzeren hand zullen regeeren.

Wint Noorwegen, dan wil dat zeggen, dat de Russen in Europa vooruitdringen. De erfgenamen van Peter den Groote zetten hun sluipmarsch steeds voort; dus dan ziet het er ongelukkig voor de Katholieke missiën in Noorwegen uit.

VERSCHEIDENHEDEN

De Oost-Afrikaansche Loyd schrijft over Chineesche goochelaars o. a. het volgende:

Op de markt voert hij zijn „Hokus Pokus" uit. Zijne kleeding bestaat alleen uit een blauwen broek. Een beetje goede toovenaar wordt altijd door een groote menigte omgeven.

Het hoofdnummer van zijn programma bestaat daarin, dat de „kunstenaar" een schel zoo groot als een noot te voorschijn haalt, die hij doorslikt. Oogenschijnlijk is het geen gedrog, want men kan de dikte klomp van af den hals nauwkeurig volgen; ja nog meer, als de schil in de maag is aangekomen, begint de man te dansen en te springen, en men kan dan de schel in de maag hooren rammelen. Dit is het oogenblik dat hij gebruikt om met een bakje rond te gaan en het publiek beleefd verzoekt een kleinigheid te willen geven. Onderwijl begint hij krampachtig te hoesten, hij schijnt zeer veel pijn te lijden, haalt diep adem en snuift als een renpaard, hoest weer, draait zijn lichaam in allerlei bochten en trekt allerlei gezichten, tot hij eindelijk de schel uit zijn mond haalt.

Na een kleine pauze begint hij zijn verdere kunststukken aan de verzamelde menigte te vertoonen. Het volgende kunststuk is verbazingwekkend, maar niet zeer aangenaam om te zien. Met zijne magere handen slaat hij op zijn ontbloote borst, daarbij allerlei kabalistische woorden uitroepende; dan haalt hij diep adem en zijn geheele middenrif schijnt zich weg te trekken, want tusschen ribben en ruggegraat is niets anders dan de huid te zien. In dezen toestand loopt hij een paar malen rond en roept uit, dat hij in dagen niet te eten gehad heeft. In het volgende oogenblik metamorphoseert hij zijn lichaam, terwijl hij lucht inademt; opgeblazen ziet hij er uit als een ballon, die op het punt is te barsten en ziet er dan even buitengewoon uit als in skeletform. Het mag ongelooflijk heeten, maar toch is dit de zuivere waarheid.

Een van de grootste genoegens van den Sultan van Marocco is op het rijwiel te zitten. Het voorgaande jaar liet hij zich in zijne tuinen een terrein gereed maken, waar hij zich naar hartelust kon overgeven aan zijn geliefkoosde bezigheid. Hij werd daarbij vergezeld door een Engelsch officier, even groot wielrijder als hij, en die een hoogen post bij den gebieder vervult. Eindelijk vermoeid en zat van het bewegen zijner beenen, heeft hij zich een groot rijwiel laten maken, dat door zijne slaven in beweging wordt gebracht. In het midden bevindt zich een soort van troonhemel, met fluweel en goud versiert, waarop de afstammeling van Mahomed plaats neemt, met gekruiste beenen, in de houding dus van den waren Muzelman. Een zonnescherm beschut den Sultan voor de hitte der zon. Aan de zijden is het tentje open, zoodat Muley Hassan vrij kan rondzien.

Parijs is de stad der tegenstellingen. Naast massa's ongeloovigen bestaat er nog een volk vol geloof.

Eenige tijd geleden zegende de Kardinaal-aartsbisschop de venters en koopers der markt van St. Didier. Daarna wijdde de pastoor der parochie op hun verzoek de markt in. Deze was met een eerepoort versierd, waardoor de geestelijkheid, door de koorknapen en schoolkinderen vergezeld, binnentrok en zich richte naar het beeld van Sint Didier (bisschop van Langres en patroon der mark), dat te dezer gelegenheid met groen en bloemen versierd was.

Na eene rede gehouden te hebben, die zeer in den smaak der hoorders viel, trok de pastoor door alle paden en zegende iedere uitstalling. Het feest werd besloten met eene uitdeeling van lekkernijen aan de kinderen der wijk.

Het *Journal d'hygiène* deelt mede uit de *Gazette salutaire* van 1773, dat te Aubusson (Haute Marche) eene bakkersvrouw in 1773 werd aangetast door eene besmettelijke ziekte. De doctoren schreven zweeten voor tengevolge waarvan de bakker zijne vrouw met brooden bedekte, zoo uit den oven genomen.

De vrouw genas in 24 uren.

De bakker verkocht het brood; allen, die er van aten, werden ziek; binnen 14 dagen stierven 200 personen. De stad werd in quarantaine gesteld, de poorten gesloten, de wanhoop was algemeen, en eene vreeselijke epidemie heerschte onder de bevolking.

In het Duitsche stadje Reichsdorf waren eenige ververs bezig een nieuwen gasketel in de menie te leggen. Een sociaal-democraat, die in een naburig plaatsje een vergadering had bijgewoond, keerde met een roode pet op 't hoofd terug.

Nog vervuld van alles, wat hij gehoord had, meende hij bij de schilders propaganda te moeten maken en ging hen dus in levendige bewoordingen het heil van den socialistischen staat betoogen.

„Vindt je nu dat rood zoo mooi?" vroeg een der leuke ververs bij den neus langs en wees op 's mans pet.

„Zeker, dat is de kleur der vrijheid!" klonk het antwoord.

„Maar m'n goeie man," hernam de verver heel zoetsappig, „dan moet je heelemaal een vrijheidspak dragen; we zullen je 'n handje helpen. Komt, jongens!"

Eer de roodpet er op bedacht was, hadden eenige schilders hem gegrepen en streken een paar ververs er lustig met de meniekwast op los. De man verweerde zich wanhopig, doch moest voor de overmacht zwichten. Zoo rood als een dakpan ging hij eindelijk scheldend heen, onder het gelach der ondeugende ververs.

NOTICIANAN DI CABEL

28 Julio (Di fuente inglés)

Bloqueo di Bangkok a coeminsá dia razón pasá, ma nan ta haljá mas exacto e informenan koe ta bisá koe él ta fihá pa día domingo.

Francia a aceptá e contra-proposición di gobierno di Siam i él ta renunciá su exigencia dje territórionan situá entre grádonan 19 i 23.

Tabatin un conferencia entre Mr. Develle i lord Dufferin. Mr. Develle a declará claramente koe lo él rechazá toer intervención inglesa.

Londres. — Secretario di Relacionnan Exterior a declará den cámara di lordnan koe él tabatin esperanza koe e bloqueo lo a ser evitá.

Den cámara di Comunes Mr. O'Connor a calificá Mr. Chamberlain di Judás. Esai a causá un escena indescriptible; e alboroto no a calmá sino te ora O'Connor a retractá su calificación.

Corte di Malta a absolvé e capitán Bourke, ma él ta deplorá koe e almirante Markham no a persisti den su intención di desobedecé e almirante Tryon.

Hamburgo.—Cólera a presenta na Altona.

Madrid.— Nan ta señalá 40 caso di cólera na Galicia.

New-York.—Mercado ta tristoe atrobé, pa motivo koe plata a bolbe bajá. Nan ta temé otro susto.

Paris, *29 Julio.*— Gran incendio na Paris.—30 cas a ser destruí—10.000 pipa di binja a bai perdí.

Na revancha koe gobierno di India a suspendé acuñación di placa di plata, Rusia a aumentá, na su fronteranan, toer derecho di Aduana.

Gobierno siamés a resolvé di aceptá toer proposición di Francia pa motivo koe Inglaterra no ta interviní oficialmente.

A presentá algún caso di cólera na Italia.

31 Julio 1893

Nan ta considerá koe ta inminente koe Siam aceptá e condicionnan imponé pa Francia.

Noticia oficial ta esperá pa momento. Según nan ta anunciá fô di Londres, gobierno a ser interpelá den cámara di comunes tocante un telegrama dje representante inglés na Bangkok, koe ta bisa koe bloqueo tabata efectivo fô di dia 26 pasá.—Sub-secretario di Rel: Ext: a con-

testá koe nan a pidi Mr. Develle explicación alji riba, pa motivo koe él a fihá koe ta dia 31 bloqueo lo a coeminsá.

Telegrámanan di Bangkok ta bisa koe ta hopi tempoe caba koe gobierno chino ta ocupando poco á poco, militármente, e territórionan cedé pa Inglaterra tempoe di limitación di frontera di Birmania. Ta e territórionan aljí koe gobierno francés ta reclamá awé.

45.000 trahadó den mina di Yorkshire i Lancaster a nenga trabao actualmente. Ta di temé koe e otro distrítonan minero no sigui nan ejemplo.

París.—Sin reserva alguna, gobierno siamés a sometéle na toer e condicionnan dje ultimatum imponé pa Francia.

Mr. Pavie, ministro di Francia a bolbé drentá Bangkok, i e cañonéronan francés koe a drentá també, lo keda aljí te ora toer clausúlanan imponé ser cumplí pa gobierno siamés.

Prensa francés ta elogiá energía di gobierno, mientras koe prensa inglés, unanimamente, ta considerá fin dje incidente como un desgracia pa política inglés.

Londres.— Emperador di Alemania a yegá Cowes pa él toema parti den e regata internacional. Su yacht *Meteore* lo pusta coe *Britannia* di príncipe di Wales.

New-York. — Bancarota riba bancarota na Estados Unidos. Masjá masjá fábrica a suspendé trabao.

París.— Nan ta sigurá koe Inglaterra i Francia a conbiní coe otro pa determiná un territorio neutral entre frontera dje téranan, sometè na protectorado di cada un dje dos poténcianan.

Riba frontéranan di Annam, tabatin un batalla entre trópanan di Siam i di Annam; resultado ta desconocé.

Cólera ta aumentá na Rusia.

Na San Francisco nan a sinti un choque violento di temblor.

París, 2 *Agosto.*—Noticianan fô di París no ta completa. Ministro di Rel: Ext: a confirmá oficialmente koe Siam a aceptá e ultimatum, i koe puerto di Chantotson lo ser ocupá pa Francia como garantía di cumplimiento dje condicionnan.

Prensa inglesa cambiando di tono, ta alabá awor diplomacía inglesa koe a sabi di preveni un conflicto europeo.

New-York. — Mercado na Chicago ta deprimí na consecuencia di bancarota di *Bank Cudatry, Fairbank and Wright.*

Tipo di toer efecto a bahá i koe tin riba mercado di exportación un excedente considerable koe nan ta calculéle pa más di 10 miljón dollars.

La vara mágica mendigo.

Cierto dia llegóse un mendigo á un monasterio y pidió una limosna, pero á esa época había en el pais una gran carestía y la limosna le fué rehusada. Marchóse el mendigo lamentándose. El prior sin embargo, se movió á compasion y dijo: "llamad á ese pobre hombre atrás y dadle el último bocado que haya en el monasterio." Al recibir el pan de manos del religioso el mendigo tendió su vara en el suelo y al recogerla de nuevo, viose brotar del mismo lugar donde había estado la vara una fuente de agua pura y cristalina.

Esta es la historia de una fuente que aun existe en cierta aldea de Francia. No vemos inconveniente en creerla, pues que la lección es más importante que el hecho. La benevolencia y la gratitud valen más que las cosas ú objetos que las manifiestan.

Los siglos han seguido su pesado vuelo. El monasterio está hoy convertida en ruinas, y los monges no existen ya, pero las avecillas cantan con regocijo sobre las quebrantadas paredes y el agua de la fuente del mendigo sigue siendo tan dulce como nunca. Aun hoy dia los transeuntes beben de ella, mostrándose tan agradecidos de poder apagar con ella su sed como el mendigo lo estuvo con el pan del prior.

No está al alcance de todos poder recompensar un favor con tanta esplendidez como la hizo el mendigo pero al menos sabemos apreciar la buena suerte cuando esta nos toca.

Hemos recibido últimamente una carta que concluye con estas palabras: "Doy á Vds. permiso para hacer público este milagro." Dice el autor de dicha carta que ha estado sufriendo por mucho tiempo de enfermedad del corazón. "Me era imposible andar," dice, "ó moverme sin esperimentar palpitación alarmante y otros síntomas que me ocasionaban mucha inquietud. Mi médico me ordenó el iodo y otras medicinas, pero ninguna de ellas me aliviaba. Por casualidad un dia uno de sus folletos llegó á mis manos, y después de haber tomado tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, mi enfermedad me abandonó por completo. (Firma) FRANCISCO RUEDA, Calle de Tendillas de Santa Paz, Núm. 27 Granada, Octubre 14 de 1892."

"Este milagro" como lo llama el Señor Rueda, "puede esplicarse fácilmente sobre principios naturales. Dicho señor era víctima de la indigestión y dispepsia y sus dolencias en el corazón eran uno de los síntomas y resultados de esa común y peligrosa enfermedad. Los venenos procedentes del estómago en cuyo órgano reinaba la dispepsia esparciendo el malestar por todo el cuerpo, eran lo que ocasionaba todo el daño. Es verdaderamente lástima que la gente ignore de donde procede casi siempre las enfermedades, es decir, de los órganos debilitados y entorpecidos de al digestion, y que no sepan que les sería fácil hacer deliberadamente lo que el Sr. Rueda hiciera por una casualidad, ó sea, emplear el Jarabe Curativo de la Madre Seigel desde luego que se manifiesten indicios de algún desórden, pero este caso y otros idénticos les servirá de lección.

"Me dirijo á Vds. para participarles" dice otro corresponsal, "que he estado sufriendo durante cinco años con una enfermedad en el estómago, y ninguna medicina pudo aliviarme de los dolores ni del vómito. Casi todo lo que comía ó bebía lo devolvía un cuarto de hora después. Tantos y tan crueles eran los dolores que sufría, y en tan diferentes partes del cuerpo, que no parecía sino que era yo víctima de varias enfermedades á la vez.

"No obstante, después que empecé á emplear el Jarabe de la Madre Seigel, me curó por completo en menos de un año. De Vds. Afmo. (Firma) SEBASTIAN JIMÉNEZ, Medina. Sidonia (Cádiz), Septiembre 29 de 1892."

Nada misterioso hay en esto. En lugar de ser víctima de varias enfermedades, nuestro amigo lo era solamente de una, ó sea la indigestion y dispepsia lo cual era lo bastante. Afortunadamente ese remedio tan eficaz y tan conocido ya, curó dicha enfermedad y le dejó tan saludable y fuerte.

El mendigo pidió pan. Ya contaba con el apetito. El Jarabe de la Madre Seigel hace más, pues da el apetito y la digestion á los que están á punto de morir en presencia del alimento que no pueden tomar.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel		Philadelphia.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juni.	17	Juni	28	Juli.	8	Juli.	18	Juli.	27	Aug.	5
Komt aan te CURAÇAO	,,	23	Juli.	4	,,	14	,,	24	Aug.	2	,,	11
Vertrekt van ,, ...	,,	24	,,	5	,,	15	,,	25	,,	3	,,	12
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	25	,,	6	,,	16	,,	26	,,	4	,,	13
Vertrekt van ,,	,,	26	,,	6	,,	17	,,	26	,,	4	,,	14
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	27	,,	7	,,	18	,,	27	,,	5	,,	15
Vertrekt van ,, ..	,,	30	,,	11	,,	21	,,	31	,,	9	,,	19
Komt aan te PTO. CABELLO	Juli.	1	,,	12	,,	22	Aug.	1	,,	10	,,	20
Vertrekt van ,,	,,	1	,,	12	,,	22	,,	1	,,	10	,,	21
Komt aan te CURAÇAO	,,	2	,,	13	,,	23	,,	2	,,	11	,,	22
Vertrekt van ,, ...	,,	4	,,	14	,,	24	,,	2	,,	11	,,	22
* doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	5	,,	15	,,	25	,,	3	,,	12	,,	23
Komt aan te NEW-YORK...	,,	11	,,	21	,,	31	,,	9	,,	18	,,	29

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juni.	24	Juli.	5	Juli.	15	Juli.	25	Aug.	3
Komt aan te MARACAIBO......		25		6		16		26		4
Vertrekt van ,, ...	Juli.	1		11		22		31		9
Komt aan te CURAÇAO........		2		12		23	Aug.	1	.	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA S. A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAZAO.